

Ikke...dialyse...NO WAY!

Eerste druk, augustus 2012

© 2012 Jolande Wijks

Corrector: Jules Marchena

Fotograaf en schilder: Jolande Wijks

Coverontwerp: John Bradshaw

ISBN: 978-90-484-2553-2

NUR: 303

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

IKKE...DIALYSE...
NO WAY!

JOLANDE WIJKS

Elk ziek mens heeft een voorgeschiedenis. Ook mensen die van dialyse afhankelijk zijn. Bij nadere analyse van hun voorgeschiedenis blijkt vaak dat dialyse niet zo snel nodig was geweest als ze bijvoorbeeld hun geneesmiddelen goed hadden gebruikt. Dialyse had in sommige gevallen zelfs voorkomen kunnen worden. Dit alles om verschillende redenen. Het bewijs kunt u proeven in de volgende korte, praktische verhalen, waarbij er sprake is van:

Onwetendheid

Angst

Trots

Sociale achterstand (armoede)

Nonchalant/medicatie-ontrouw

Ontkenning et cetera...

Inhoudsopgave

1. Ik haat mijn moeder	9
2. Ik voel me toch goed? Ik ben kerngezond!	11
3. Bella vond plassen vies	13
4. Had ik maar mijn veiligheidsgordel om	16
5. Gertrude heeft veel pijn	20
6. Had ik het maar geweten...	23
7. Ik wil echt een MRI laten doen	25
8. Mijn poppetje mag niets ontbreken!	27
Wilt u meer weten over uw gezondheid	29
Verklarende woordenlijst	31

Met goedkeuring en dank aan dr. Ken Berend, internist, verbonden aan het St. Elisabeth Hospitaal als Coördinerend Medisch Hoofd van de Interne Afdeling en het Curaçao Dialyse Center, als internist, beide gevestigd te Curaçao.

Mijn dank gaat ook uit naar zuster Gloria Mathew, hoofdverpleegkundige van de afdeling Dialyse van het St. Elisabeth Hospitaal te Curaçao en mevrouw Mariella Fernando, voorzitter van de Nierstichting Curaçao.

1. Ik haat mijn moeder

Pas nadat de vroedvrouw Erwin een klap op zijn billetjes gaf, liet hij krijsend van zich horen. Algauw bleek dat Erwin nauwelijks natte luiers had na zijn geboorte.

De dokter onderzocht hem en vertelde zijn moeder dat hij een aangeboren nierafwijking had en zij ervoor moest zorgen dat Erwin altijd onder strikte controle van de kinderarts moest blijven, omdat deze ziekte goed behandeld kon worden met medicijnen. Erlisa was nauwelijks zeventien jaartjes jong maar had haar school niet afgemaakt vanwege haar tienerzwangerschap, geldgebrek en sociale omstandigheden. Ze begreep niet half van wat de dokter haar uitlegde over haar baby. Ze kwam uit een zeer arme familie. Haar vriend, Izaak, die haast even jong was als zij, besepte niet eens dat hij vader was geworden en wat dat betekende.

Toen Erwin een maand oud was, bracht ze hem naar Izaak en zijn ouders, liet hem daar achter en verdween met de noorderzon. Hij groeide op bij zijn vader en zijn grootouders.

Erlisa had haar baby van enkele weken in de steek gelaten, omdat zij het niet aankon. Alleen was Izaak nog maar een tiener van achttien jaar, bovendien zonder verantwoordelijkheidsgevoel. Hij ging ook nog naar school. Nooit meer had Erlisa naar haar baby omgekeken. Ook had ze het diep geheim gehouden dat Erwin geregeld voor controle naar de dokter had moeten gaan in verband met zijn slecht werkende nieren. Niemand, niet eens zijn vader, was hiervan op de hoogte. Pas toen Erwin op zijn twintigste jaar ernstig ziek werd en acuut opgenomen werd op de Intensive Care, en